

denskabelige forhold, om arkæologiske, etnologiske, arkitektoniske og andre kulturhistoriske forhold samt om friluftslivets behov, herunder befolkningens adgang til naturen, og andre rekreative forhold.

Disse datatyper er imidlertid af vidt forskellig karakter og lader sig ikke umiddelbart sammenligne.

Anden fase må derfor være en analyse af den måde, hvorpå interesserne påvirker hinanden, og hvorpå fredningsinteresserne påvirkes af vedtagne arealdispositioner i øvrigt. Hensigtsmæssige analysemetoder vil samtidig udgøre et værdifuldt hjælpemiddel i vurderingen af økologiske konsekvenser af forskellige arealanvendelsesdispositioner og ved en løbende overvågning af den biologiske udvikling i vort plante- og dyreliv.

Tredje fase er en vurdering af de enkelte områders værdi i fredningsmæssig sammenhæng i lyset af de i første fase registrerede data og af analyseresultaterne i anden fase. En sådan vurdering må ske efter ensartede principper og principielt uafhængigt af andre mulige arealanvendelsesinteresser.

Planlægningsgrundlaget skal med andre ord udgøre et så objektivt billede af et områdes fredningsmæssige værdier som muligt.

3. Det er bl. a. på denne baggrund, at § 35 forudsætter, at amtsrådenes arbejde med at tilvejebringe det fornødne planlægningsgrundlag skal foregå efter ensartede retningslinjer, der fastsættes af miljøministeren. Disse retningslinjer vil blive udarbejdet i samarbejde med de kommunale organisationer og med de interessegrupper, der hidtil har haft repræsentation i fredningsplanudvalgene.

Det kan som led heri overvejes, på hvilken måde der kan sikres kommunerne mulighed for at fremkomme med de oplysninger, analyser og vurderinger, som de skønner relevante for amtsrådenes tilvejebringelse af planlægningsgrundlaget.

Det er tanken at afstikke retningslinjer såvel for, hvilke interesser dataindsamlingen skal omfatte, som for de anvendte metoder. Det er ligeledes tanken at give retningslinjer for den efterfølgende analyse af datamaterialet og for principperne for den fredningsmæssige vurdering, således at der kan tilvejebringes et landsdækkende ensartet materiale, der kan indgå såvel i landsplanarbejdet som i planlægningen af fredningsforanstaltninger af interesse ud over den enkelte region.

4. Tilvejebringelsen og bedømmelsen af de data, som skal indgå i planlægningsgrundlaget, forud-

sætter på en række områder en faglig ekspertise, som den enkelte amtskommune ikke råder over eller kan forventes at komme til at råde over. Det gælder især naturvidenskabelige og kulturhistoriske specialområder. På disse områder må amtskommunerne kunne forvente særlig sagkyndig bistand fra fredningsstyrelsen og de centrale rådgivende organer, dels i form af oplysninger og vurderinger, dels i form af retningslinjer for samarbejde med museer og forskningsinstitutioner.

Forslagets § 35, stk. 2, forudsætter, at miljøministeren selv kan lade foretage analyser for særlige områder eller af særlige fredningsinteresser. Bestemmelsen er dels begrundet i, at der findes områder af national eller endog international betydning med en så kompleks økologisk sammensætning, at en central styring af kortlægnings- og analysearbejdet vil være hensigtsmæssig. Der kan f. eks. peges på størstedelen af de 26 vådområder, der i forbindelse med Danmarks ratifikation af konventionen om vådområder af international betydning navnlig for vandfugle er udpeget som danske områder af international betydning for fuglelivet.

Der kan også være tale om naturfredningsmæssige og rekreative interesser, som man ønsker specielt kortlagt som led i en landsplanssammenhæng, f. eks. analyse og overvågning af særligt sårbare og værdifulde naturtyper eller tilvejebringelse af grundlaget for en samlet politik for friluftslivets udfoldelsesmuligheder i det åbne land.

Miljøministerens beføjelser kan ligeledes tænkes brugt på mindre områder, hvor der er et akut analysebehov, f. eks. omkring fredningsmæssige konsekvenser af en Storebæltsbro eller af inddæmninger i Vadehavet. Endvidere kan der være behov for, at ministeren, eventuelt på grundlag af forsknings- og forsøgsvirksomhed inden for afgrænsede områder, tilvejebringer vejledende eksempler for det amtskommunale analysearbejde, f. eks. en analyse omfattende de kulturbetingsede påvirkninger af landskabet i et afgrænset område. Endelig kan man tænke sig et centralt analysearbejde som grundlag for en planlægning og disponering af nationale mindesmærker eller interesseområder, som eksempelvis Dybbøl, Hammershus, Skallingen eller Stavnsfjord.

Planlægningsgrundlaget vil i de enkelte regioner kunne indgå i grundlaget også for anden arealanvendelsesplanlægning.

I stk. 3 er det endvidere forudsat, at miljøministeren skal kunne anvende det i de enkelte regioner tilvejebragte planlægningsgrundlag til at udarbejde landsdækkende fredningsinteresseoversig-